

Medens Slottets Ydre er blevet ret medtaget i Tidernes Løb, er det indre bevaret ualmindelig godt. Saaledes findes gammelt Loft og Gulv saavel som gamle Kaminer, Skydeskaar og „Hemmeligheder“, ligesom den gamle Ruminddeling er tydeligt afmærket ved Rester af kalkmalede Dekorationer og Spor af Skillevægge. Saadanne Levninger fra Middelalderen i det indre af en profan Bygning er enestaaende her i Landet.

Restaureringen tænkes iværksat saaledes, at den nordre Del af Slottet, saavel i Stueetagen, - hvor den store „Riddersal“ findes, som paa 1ste Sal, underkastes en fuldstændig Restaurering, der, for saa vidt sikre Kendetegn for den oprindelige Indretning findes, føres tilbage til denne, medens den sydlige Del af Slottet kun bliver Genstand for en rent bevarende Istandsættelse. Tillige afpudses Bygningens Ydre, der nu gør et ret skummelt Indtryk. For Tiden benyttes den Del af Bygningen, der ikke tænkes underkastet en gennemgribende Istandsættelse, af Fængselsvæsenet. Det er Tanken, at denne Ordning bevares ved Bygningens Overgang til fredet Mindesmærke under Nationalmuseets Tilsyn. Den istandsatte, særlig historisk interessante Del af Bygningen skulde derimod være tilgængelig for besøgende mod en lav Betaling, uden at der dog tænkes indrettet noget Museum.

Den foreslaaede Fredning af Nyborg Slot vil kræve dels et Beløb til aarlig Vedligeholdelse, dels et Beløb til den foran omtalte Hovedistandsættelse. Vedligeholdelsen anslaaes paa Grundlag af de af Fængselsvæsenet gjorte Erfaringer til at ville koste 600 Kr. aarlig, med hvilket Beløb man foreslaar Kontoens ordinære Beløb forhøjet. Udgiften ved Hovedistandsættelsen, der for øvrigt foruden de ovenfor omtalte Arbejder tænkes at omfatte det ved Slottet beliggende Taarn, er beregnet til 35 000 Kr. I Betragtning af den betydelige historiske Interesse, der er knyttet til Slottet, og den ret enestaaende Karakter, det i istandsat Tilstand vil have som Mindesmærke fra Middelalderen, foreslaas det, at den omhandlede Sum bevilges, saaledes at der for Finansaaret 1917—18 paa nærværende Konto opføres ekstraordinært 17 500 Kr. som 1ste Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 35 000 Kr.

Efter Fredericias Nedlæggelse som Fæstning bortsolgte Staten i 1914 største Delen af Fredericia Fæstningsværker til Fredericia Kommune; under de herefter følgende Overvejelser om Fæstningsværkernes fremtidige Skæbne har der indenfor Byraadet i Fredericia vist sig megen Interesse for, at Fæstningsværkerne i vid Udstrækning bevares som fredet Mindesmærke, og der er derfor blevet indledet Forhandling herom med Nationalmuseet og Undervisningsministeriet. Under disse har man naaet til Enighed om, at største Delen af Fredericia Fæstningsvolde med tilhørende Grave — Vestervold Nord for Sjællandsgades Gennemskæring, Nørrevold og Østervold — samt de udenfor Prinsens Port og Kongens Port værende Raveliner fredlyses som nationalt Mindesmærke saaledes, at Samtykke fra Nationalmuseet udkræves til dersteds at foretage Jordarbejder, Bepantning o. l. samt i det hele til enhver ikke ganske midlertidig Benyttelse deraf. Hvad der imidlertid for Byraadet maatte fremkalde Betænkelighed ved en saadan Fredlysning, var Hensynet til Byens Trang til flere eller bredere Forbindelsesveje gennem Fæstningsterrænet; derfor har Byraadet navnlig ønsket, at det blev Kommunen tilladt, naar den maatte ønske det

- 1) at udvide Kongens Port,
- 2) at føre en Gade gennem Nørrevold,
- 3) at udvide Gennemkørselen ved Prinsens Port.

Medens der fra Undervisningsministeriets og Nationalmuseets Side ikke vil have noget at erindre imod en i Harmoni med de eksisterende Porte foretaget Udvidelse, vil en Gennemskæring af Volden ved den aabne Vej virke i høj Grad skæmmende, og man har derfor overfor Byraadet fremhævet Ønskeligheden af, at der, hvor Gaden skulde føres gennem Nørrevold, anbragtes en lukket Port, og at paa samme Maade Udvidelsen af Gennemkørselen ved Prinsens Port skete ved en Udvidelse af Porten.

Ministeriet maa anse det for i høj Grad betydningsfuldt, at et saavel bygningsmæssigt og landskabeligt som historisk og nationalt fremragende Mindesmærke som Fredericias Volde overgives til Efterslægten i saa vidt mulig urørt Stand, og man maa finde det rimeligt, om Staten, der for øvrigt ved Voldenes Afhændelse til Kommunen ikke har taget noget Forbehold om deres Bevarelse, yder sin Støtte til, at en fyldestgørende Fredning kan finde Sted. Da Bekostningen ved den omtalte Gennem-